

A Ría de Vigo.

Vigo, a cidade máis poboada de Galicia, situada na provincia de Pontevedra, está situada nun das paisaxes máis fermosas da península, dominando a ría que leva o seu nome.

Bañada por augas atlánticas, a ría de Vigo é a máis meridional e a de maior lonxitude das Ríalas Baixas e atesoura unha longa historia natural e industrial. O espectacular desenvolvemento do sector mitícola nos seus 60 anos de historia converteu á industria mexilloeira nun puntal da economía marítima de Galicia, creou miles de postos de traballo e situouse como líder mundial no cultivo deste molusco para consumo humano.

As condicións do fitoplancton son inigualables nas rías galegas. Unha climatoloxía adecuada nunha xeografía marítima idónea, permiten un cultivo rendible e sistemático do mexilón, baseado na técnica da batea. Este sistema de cultivo permite ao mexilón alimentarse durante as 24 horas do día, manténdose limpo e afastado dos depredadores, acadando rapidamente o seu tamaño comercial. O complexo entramado que forman as cordas suspendidas crea un ambiente sombrío nas augas da ría, dando sustento e acubillo a moitos peixes como o muxo ou os desconfiados peixes porco.

Colosais algas pardas emerxen do leito mariño formando os grandes bosques do mesolitoral e infralitoral atlántico, constituíndo ambientes moi importantes para o mantemento da vida nos fondos mariños das rías. Unha gran variedade de organismos habitan entre estas formacións utilizándoas como refuxio, área de alimentación ou de reprodución, sendo de vital importancia para o recrutamiento e asentamento de novas xeracións.

As laminarias, ben representadas por varias especies deste xénero, así como o seu parente a *Saccorhiza polyschides*, viven fixadas ás rochas por medio dos seus rizoides. Destes agarres naturais brotan portentosos talos que sosteñen as frondes ante ante forza das correntes e as mareas. O lento vaivén do bosque de algas dálle un aspecto tenebroso a este formidable ecosistema.

A Ría de Vigo ostenta unha grande diversidade de animais invertebrados asociados ao sustrato mariño, entre os que abundan as anémonas, formando extensas agrupacións, mesturadas entre as algas de fondos rocosos. Viven condicionadas a que as correntes arrastren algunha presa ata os séus tentáculos.

Tamén son abundantes aquí os equinodermos como as estrelas de mar *Marthasterias glacialis*. Trala súa fráxil aparencia escóndese un depredador case invencible e un dos máis notables da costa galega por ser o principal perigo das cordas das bateas. Móvese lentamente polos fondos rocosos e detriticos da ría, sempre á espreita de calquera ourizo, molusco ou crustáceo do que poder alimentarse.

Pero non todos son fáciles de capturar, as vieiras posúen un mecanismo de escape que lles permiten nadar mediante rítmicos e breves movementos das súas valvas, quedando fora do alcance dos seus depredadores. Desta forma conseguen sobrevivir un día máis nos maxestuosos fondos desta ría de corazón atlántico e alma galega.